

РЕШЕНИЕ

№ 812

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9961** по описа за **2022** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/

Делото е образувано по повод касационна жалба вх. № 39112 от 01.11.2022 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 226720 от 24.10.2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Ч. Д. Д., ЕГН: [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вх. 02, ет. 7, чрез адв. Г. Т. от САК и адв. А. Ч. от САК, със съдебен адрес и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2 срещу Решение № 3592 от 28.09.2022 г., постановено по НАХД № 9831 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 114 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р- 10- 445/ 02.06.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на касатора е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 7 000 (седем хиляди) лева на основание чл. 222, ал. 1, пр. 2 от ЗППЦК за извършено нарушение на чл. 114б, ал. 2, пр. 1- во, вр. с ал. 1, пр. 1- во, хипотеза 2- ра от ЗППЦК.

С депозираната жалва се твърди, че решението на СРС е неправилно, в нарушение на материалния закон, при съществено нарушение на процесуалните правила, а наложеното наказание е явно несправедливо. Счита за неправилни изводите на съда за

липса на допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице, като се изтъква, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението, което представлява самостоятелно основание за отмяна на НП. Посочва, се че декларацията по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК е представена в законоустановения 7-дневен срок на 07.10.2020 г., доколкото същият е започнал да тече от 06.10.2020 г, като се излагат подробни аргументи в тази посока и са посочени съдебни решения на административни съдилища по сходни казуси. В условията на алтернативност се излагат твърдения за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на случая. Моли се за отмяна на оспореното НП. Към жалбата е представено извлечение от ТРРЮЛНЦ от партидата на „Монбаг“ АД, че Ч. Д. е вписан като член на СД на 05.10.2020 г. В съдебно заседание касаторът - Ч. Д. Д. се представлява от адв. Ч., който поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба, Комисия за финансов надзор /КФН/ се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата като неоснователна. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила по съображения, подробно изложени в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

Административен Съд С. – град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна е установено, че „МОНБАД“ АД, ЕИК:[ЕИК] е публично дружество и е вписано в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН. На 18.09.2020г. дружеството е провело извънредно общо събрание, на което били взети решения относно избора на нови членове на Съвета на директорите /СД/, а именно били приети промени в персоналия състав на СД съгласно направените предложения и Ч. Д. Д. бил избран за член на СД на дружеството. Ч. Д. Д. не е представил в КФН в 7- дневен срок от избора /до 25.09.2020г. включително/ декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК относно: юридическите лица, в които притежава пряко или непряко участие най - малко 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които има контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участва, или чиито прокурист е; за известните му настоящи и бъдещи сделки, за които счита, че може да бъде признат за заинтересовано лице. Протоколът от проведеното извънредно общо събрание постъпил в КФН на 23.09.2020г. по вх.№10-05-4696.

Свидетелят В. П. С. - младши експерт в КФН приела, че щом касаторът не е представил в КФН декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК в 7 - дневния срок от избора му за член на СД на публичното дружество „МОНБАД“ АД, ЕИК:[ЕИК] е извършил нарушение на чл. 114б, ал. 2, пр. 1- во, вр. с ал. 1, пр. 1- во, хипотеза 2- ра от ЗППЦК. Съставила на 14.12.2020 г. срещу него акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р- 06-995/14.12.2020г. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения

материал по реда на чл.283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН, както и гласните доказателствени средства –показанията на св. С..

Въз основа на установеното от фактическа страна въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни лица, издадени в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 от ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете. Съдът е приел, че правилно е определена датата на извършване на нарушението, а именно – 26.09.2020 г. и че в случая не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, а наложеното наказание не следва да бъде намалявано, доколкото е наложено в законоустановения минимум.

Така постановеното решение е правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания. Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. Показанията му са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на въззивния съд. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Неоснователни са наведените в жалбата доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице и в частност – нарушение на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, изразяващи се в неправилно посочена дата на нарушението, като при определянето ѝ неправилно е взет предвид деня на избора на члена на Съвета на директорите от Общото събрание на акционерите, вместо деня на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ).

Съгласно чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са и за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. В ал. 2 на чл. 114б от ЗППЦК е определен срок за деклариране на горните обстоятелства

– в 7-дневен срок от избирането. В конкретния случай, видно по делото не е спорно, че при проведеното на 18.09.2020 г. РГОСА, Ч. Д. е избран за член на Съвета на директорите на „Монбат“ АД, като от посочената дата започва да тече срокът за подаване на декларация от касатора, който е следвало да я подаде най-късно до 25.09.2020 г. включително.

Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в ТРРЮЛНЦ. Това е и логическото тълкуване на текста на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред Комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол. С оглед на това не може да се приеме като меродавна дата за начало на срока по ч.114б, ал. 2 от ЗППЦК вписването в ТРРЮЛНЦ. Това вписване понякога се бави продължително и зависи от добросъвестността на заявителя. През такъв продължителен период КФН би била лишена от възможност да упражнява контрол, поради което именно е въведен седмодневния срок за подаване на декларацията от момента на избора.

Неоснователно е и оплакването за явна несправедливост на наказанието доколкото същото е в предвидения от закона минимален размер, поради което не се явява явно несправедливо.

Съдът намира за неоснователно искането за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В тази насока въззивният съд е изложил подробни и убедителни мотиви, които се споделят напълно от настоящата инстанция и не намира за необходимо да бъдат преповтаряни.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява валидно, допустимо и правилно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 5 във връзка ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Водим от горното, Административен съд – София град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3592 от 28.09.2022 г., постановено по НАХД № 9831 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 състав.

ОСЪЖДА Ч. Д. Д., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Комисията по финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.